

eredmény iskolánk diákjai legtoleránsabbak a fogyatékkal élők iránt. Legkevésbé a kábítószerfogyasztókat tolerálják.

Ezenkívül még két kiegészítő program is zajlott ezen a napon. A 7-8. évfolyam tanulói megtekintették Nick Vujicic *Miért keseregsz?* című filmjét. Nick Vujicic nemzetközi híró prédikátor, szónok, motivációs tréner, aki a karok és lábak nélkül született emberként vált híressé. Vujicic saját elmondása szerint sokáig nem látta értelmét életének. Végül megértette, hogy nincs egyedül, akinek ilyen nehéz sors jutott. Életének értelme végül az lett, hogy meséljen embertársainak Isten szeretetéről, és megerősítse őket abban, hogy valósítsák meg álmaikat. Két lábujjának segítségével megtanult írni, gépelni, a számítógépet használni, fésülni, fogat mosni és borotválkozni. Felesége van és gyermekeik. A filmet közös beszélgetés követe.

A 9. évfolyam tanulói a Martin Šulík rendezte *Cigán* című cseh – szlovák filmdrámát nézték meg, mely a nálunk élő cigány kisebbség életét mutatja be. A film megrázó és tanulságos is egyben.

Az 1-4. évfolyam tanulói osztályfőnöki órákon beszélgettek a toleranciáról, egymás elfogadásáról. Megbeszéltek tapasztalataikat ebben a témában, hiszen városunkban is élnek más bőrszínűek, fogyatékkal élők. Iskolánkban is tanulnak fogyatékkal élő gyerekek, akik mégis sikereket érnek el, így pl. Takács Balázs - Down szindrómás, aki többszörös országos úszóbajnok. Balázs nyitott, barátságos fiú, már kilencedikes, de örömmel fog kezét kisebb iskolatársaival is.

A tanulók jól érezték magukat ezen az idei rendezvényen is, s reméljük megértőbbek, elfogadóbbak lettek ezáltal is.

Reményik Sándor: Ne ítéld!

Istenem, add, hogy ne ítéljek –
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az anyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriási összhangnak lássak -
A dolgok oly bonyolultak
És végül mégis mindenké
Elhalkulnak és kismulnak
És lábaidhoz együtt hullnak.
Mi olyan együgyűn ítélnék.

Šesták Krisztina

Művészpálánták a rimakokovai hegyek között

Festői környezet, vadregényes erdők, hegyek, völgyek, friss levegő, a természet lágy öle és néhány szúnyog. Ezzel a pár szóval jellemezhetnénk a legegyszerűbben a rimakokovai üdülőközpontot, amely idén július 3-7. között otthont adott a Minorma polgári társulás által immár harmadik éve megszervezett Mentortábornak. A tábor célja a Felvidéken élő tehetséges magyar fiatal diákok összegyűjtése, támogatása és inspirálása.

A résztvevők – akiket pályamunkáik alapján választott ki a Minorma kuratóriuma és a mentorok – idén tizennyolcan voltak. A korábbi évekkel ellentétben ezúttal nem nyílt sem táncművészeti, sem zenei, sem színművészeti szekció, a hangsúly a képzőművészen, a fotózáson és a kreatív íráson volt. A csoportokon belül a fiatalok mentorokkal dolgozhattak, akik különböző feladatokkal, tanácsokkal látták el őket a jelenre és a jövőre nézve egyaránt.

A képzőművészek mentora Gyenes Gábor festő és grafikusművész volt, aki elmondása szerint nagyon meg volt elégedve a résztvevők teljesítményével. A foglalkozások során minden fiatal képzőművész saját, önálló művön dolgozott, sőt még a technikát is maguk választhatták meg, így az elkészült művek között egyaránt volt festmény, grafitrajz és karikatúra is. A fotósok szekcióját Martin Kápostás fotós vezette. A csoport tagjai szinte állandóan mozgásban voltak, járták a környéket, lencsevégre kapták a természet szépségeit, portrékat, állatokat vagy éppen naplementét fotóztak, mindemellett megismerkedtek a képszerkesztés alapjaival is. A kreatív írók csoportjának két mentora volt: Bód Titanilla, az Új Szó sportújságírója és Szalay Zoltán író, az Irodalmi Szemle főszerkesztője. Az író- és újságíró-pálánták a foglal-

kozások során számos stílusgyakorlatot oldottak meg, verseket, fogalmazásokat, cikkeket írtak. A csoport fő célja egy tábori újság kiadása volt. Ezt a célt sikeresen megvalósították, így a tábor utolsó estéjén minden táborlakó kezében ott virított a Zsa.ku. legújabb száma.

A Rimakokován töltött minden napokhoz a szorgos csoportmunkán kívül hozzátartozott a strandolás és az esti filmnézés is, emellett sor került egy beszélgetésre Szászi Zoltán költővel és Molnár Norberttel, az Új Szó főszerkesztőjével. Az utolsó este jó hangulatáról az ENCORE zenekar gondoskodott, melynek tagjai között ott volt a tavalyi Mentortábor két résztvevője. A koncertet a fotósok és képzőművészek kiállítása és az írópálánták rövid felolvasóestje előzte meg.

Ivanics Júlia főszerző elmondta, hogy a tábor híre kezd egyre jobban elterjedni, hiszen évről évre az ország egyre több részéről érkeznek pályamunkák és résztvevők. A szervezők fő célja a jövőben a résztvevők számának és a tábor időtartamának növelése lesz. Ez mindenképpen pozitívum, hiszen a táborban eltöltött idő alatt a fiatalok rengeteg tapasztalatot szerezhetnek, valamint olyan velük egykorúakkal ismerkedhetnek meg, akiknek hasonló az érdeklődési körük, értékrendjük, világnézetük. Mindemellett jelentős szerepet kap az elfogadás is, hiszen a művészet, az alkotás öröme még a legkülönbözőbb stílusú és véleményű embereket is közelebb hozza egymáshoz. Bár sokaknak furcsa lehet, hogy egy csapat tizenéves fiatal a nyári szünidő egy egész hetét rajzlapok, jegyzettömbök vagy épp fényképezőgépek társaságában tölti, de igazából ebben semmi különös nincs, hiszen mindannyian azt csinálják, amit szeretnek és ami-
ben örömet lelnek.

